

בעזרת צור אלקי צבאות
אשר לב מלכים בידיו
קרִיה נאמנה הזְבֵרֶת יחדיו
לפני נשור, מִשָּׂאת דורות.

(לני)

שעמו, הסתערו עלי חומות
חיילי ישראל, נפשם בחרוף
הפקירו דם, עצמות וְגוֹף
לגאולת עיר, כסופת דורות.

לב הומה, עינים נשואות
נפעס, נרגש בלבֵת אש
מצראות מפלאה מחלום ליש
הוגש השי, מנחת אדורות.

ורבים, רבים בחורי חמדות
נשרו, אחד ושמונים ומאה
ובשפֵתִים ובלב אז נשָׂאָה
"שמע ישראל" תפלת דורות

ב

בזכות קרבן, שבנו לך ירושלים
אך, עד מתי קִדְשֵׁי מחנירים
בני נכר מְקִדְשֵׁי יורשים
ובני עמי ממנו גרושים ?

אין איש מאנשי שם בבית
ובהיכל פנימה שמיר ושית
מתרפק אני על כותל מערב
ולידו אֶעְרוֹךְ מֵהַלֵּל נִיבִיִּם

וצקון לחשי יעלה לעליון :
שמחה ושלום הבא לחוכי פדיון
משיח שלח ומקדשך כונן
פינו שחוק מלא ולשונו רנן